

Kolotoč

Petr Hapka

Podobná kmenům v peřejích
rozbila náruč veřejí
a hrnula se bez ptaní
na našem prvním setkání.
S očima zvířat v amoku
nás popadala za ruku
a tvrdila nám, bůhvíproč,
že celý svět je kolotoč.
... Svět najednou byl kolotoč.

Podobná velké opici
skákala napříč ložnicí
a někdy brala do pěstí
mosazné příčky pelestí.
A taky brala na váze
vždyť nepoznala nesnáze.
Spíše než třeba hovézím
lze tučnět tukem iluzí.
... Tučněla tukem iluzí.

Jednou jsme, jen tak pro změnu,
změnili její doménu.
Z ložnice všechno odnesla
si k televizi do křesla.
Brávala z vázy na krbu
si uschlou růži do zubů.
Jenomže namodralý svit
nemoh tu kytku oživit.
... Mnohé už nešlo oživit.

Ta její tloušťka enormní
je věcí dávno zašlých dní.
Dnes bledá je a vychrtlá
schoulená v koutě, kde je tma.
Už neudrží ani květ,
má katar z našich cigaret
a pokroucená bolestí
čeká jen ránu z milosti.
... Už jenom ránu z milosti.

Sedíme metr od sebe
a to je dál než do nebe.
Myslíme možná na totéž
a šeptáme si přitom: Kéž...
Podobná kmenům v peřejích
rozbije náruč veřejí
a pohne se bez ptaní
na naše nové setkání.